

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Legii nr.314/2001 pentru
reglementarea situației unor societăți comerciale**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr.314/2001 pentru reglementarea situației unor societăți comerciale, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.193 din 19.12.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Nota de fundamentare a proiectului de ordonanță de urgență evidențiază unele probleme născute din aplicarea Legii nr.314/2001 care conduc la perturbarea procesului de recuperare a creanțelor neperformante preluate la datoria publică internă, situații care necesită o **rezolvare urgentă**, determinată de expirarea termenului de dizolvare și lichidare a 683 de societăți comerciale, debitori ai Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare.

Se propune astfel oferirea posibilității creditorilor de a cere lichidarea judiciară pe calea recursului formulat potrivit art.3 din lege, prelungirea termenului pentru radiere prevăzut la art.5, modificarea articolului 6 alin.(2) și punerea sa de acord cu dispozițiile corespunzătoare din Legea nr.31/1990 precum și modificarea art.7 prin eliminarea trimiterii la art.6.

2. Cu referire la pct.1 privind introducerea la art.3 alin.(6) semnalăm că potrivit art.3 alin.(1), **încheierea judecătorului delegat care constată dizolvarea de drept a societății comerciale (art.2), ce nu a satisfăcut cerința legii de a-și majora capitalul în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr.314/2001 (art.1), poate fi atacată cu recurs de societatea comercială în cauză, de creditorii săi sau de orice persoană interesată.**

În noul alin.(6) se particularizează efectele recursului declarat de creditorii societății, dar se omite faptul că posibilitatea acordării de către tribunal a unui nou termen de cel mult 3 luni pentru completarea capitalului social este posibilă doar atunci când societatea comercială a **fost în imposibilitate** de a se conforma acestei dispoziții legale. La această situație se poate ajunge practic doar prin administrarea unui probator eficient, care este greu de presupus să poată fi realizat de creditor, el în genere aparținând societății comerciale. Or, în lipsa unui recurs al societății comerciale care să aibă interes să demonstreze această situație, nu se poate anticipa logic să fie realizată condiția cerută **de textul în vigoare** și nesupus intervenției de amendare de către inițiator.

Pe de altă parte, nu se stabilește clar despre ce termen acordat este vorba, în discuție fiind două termene, cel stabilit prin art.1 (60 de zile de la data intrării în vigoare a legii) sau cel acordat **în plus de către tribunal**, enunțat în art.3 alin.(3) (de cel mult 3 luni) a cărui nerespectare atrage consecința prevăzută de art.3 alin.(4) – dizolvarea și radierea.

Considerăm că textul trebuie reamenajat corespunzător, făcându-se distincțiile necesare pentru acuratețe juridică.

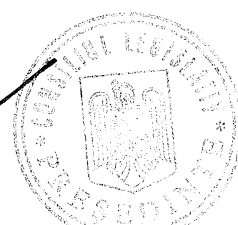
Menționăm și faptul că, din punct de vedere al tehnicii legislative, partea dispozitivă trebuie reformulată astfel:

“1. După alineatul (5) al articolului 3 se introduce un nou alineat “alin.(6)”, cu următorul cuprins:”.

3. Cu privire la pct.2 privind modificarea art.5, semnalăm că la alin.(2) sintagma “declanșată la cererea creditorilor, formulată în condițiile art.3 alin.(6)” nu conturează clar dispozițiile procesuale aplicabile, întrucât dacă este vorba doar de către **creditori obișnuiți** se aplică prevederile prevăzute în Legea reorganizării judiciare a falimentului nr.64/1995, republicată, iar dacă este vorba numai de **creanțe bancare** sunt aplicabile dispozițiile speciale privind această materie. Or, intervenția în a stabili termenul limită pentru lichidare are consecințe și în ce privește termenele interioare prevăzute de legea care reglementează materia respectivă. În consecință, trebuie făcute mențiunile care se impun.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1379/19.12.2001